

دشنام دادن به مسلمان فسق و جنگیدن با او کفر است.

از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «بَيِّبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ»: «دشنام دادن به مسلمان فسق و جنگیدن با او کفر است». [صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور بیانگر بزرگی حق مسلمان می باشد؛ چنانکه دشنام دادن مسلمان را فسق می داند که به معنای خروج از اطاعت الله است؛ و جنگیدن با او را کفر می داند؛ با این تفصیل که اگر کشتن مسلمانی را حلال بدانند، این کفر در حق او کفر اکبر می باشد که او را از اسلام خارج می کند و اگر جنگ وی با او بر سر امری دنیوی باشد و معتقد به حلال بودن خونش نباشد، کفر مذکور در حق او کفر اصغر می باشد که او را از دین خارج نمی کند. و اطلاق کفر در مورد چنین کسی از باب مبالغه در تحذیر می باشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5333>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

